

Plan Rozwoju Politechniki Wrocławskiej

Spis treści

1. Wstęp metodologiczny	2
2. Synopsis. Model docelowy Politechniki Wrocławskiej	3
3. Uwarunkowania	4
4. Filary rozwoju	5
5. Misja	6
6. Wizja	6
7. Modele sektorowe	6
7.1. Model kształcenia	7
7.2. Model studiowania	8
7.3. Model badań stosowanych	9
7.4. Model badań podstawowych	10
7.5. Model instytucjonalny	11
7.6. Model wykorzystania zasobów	13
7.7. Model społeczny	14
7.8. Model sieciowy	16

1. Wstęp metodologiczny

Próby zarządzania przyszłością mają zwykle postać planów określających kolejne działania. Jeśli plany sięgają w daleką przyszłość, to uzurpują sobie moc przesądzenia o wyborach podejmowanych przez innych ludzi w innych okolicznościach. Ignorowanie nieprzewidywalnego powoduje, że długofalowe plany systematycznie zawodzą. Stąd niechęć do porównywania niegdysiejszych zapowiedzi z rezultatami.

Konkretne projekty są w oczywisty sposób podporządkowywane priorytetom chwili. Nie sposób zajmować się wszystkim naraz, można jedynie dokonywać zmian wycinkowych. Nie wolno jednak zapominać, że priorytety mają charakter koniunkturalny. Koncentrują się na tych barierach rozwoju, które są aktualnie najbardziej dotkliwe, a zarazem możliwe do przełamania. Zrealizowany priorytet musi ustąpić miejsca innym — utrzymywany zbyt długo staje się systemowym zagrożeniem.

Dla zachowania równowagi konieczne jest dysponowanie modelem całościowym, obejmującym wszystkie istotne aspekty działania systemu. Budowa takiego modelu jest trudna, bo to co działa dobrze umyka uwadze, dopóki się nie popsuje. Niełatwo też uzgodnić model z osobami, które motywowane są głównie własnymi priorytetami. Niemniej, tylko z pozycji modelu całościowego można oceniać trafność wyboru priorytetów i konsekwencje realizacji lub zaniechania poszczególnych działań.

Docelowy model Uczelni może ulegać zmianom. Gdy jednak zdefiniuje się go w kategoriach wartości, którym ma służyć dobry uniwersytet technologiczny, uwzględni potwierdzone doświadczeniem praktyki akademickie i wyposaży w sprawne mechanizmy dostosowawcze, to zmiany będą niewielkie.

Plan Rozwoju Politechniki Wrocławskiej wyraża podejście nie tyle planistyczne, co adaptacyjne.

Z jednej strony zarysowuje pożądany model docelowy Uczelni, z drugiej strony przedstawia przedsięwzięcia — podejmowane i realizowane obecnie, które stan ten mają przybliżyć. Nie przesądza o naturze inicjatyw, które będą podejmowane w przyszłości. Zakłada, że będą one przybliżać Uczelnię do modelu docelowego w najlepszy możliwy sposób.

Plan Rozwoju Politechniki Wrocławskiej spełnia następujące funkcje:

- formułuje docelowy model Uczelni (z obecnej perspektywy);
- integruje realizowane i przygotowywane projekty uczelniane w bieżący program rozwoju Politechniki Wrocławskiej;
- jest narzędziem oceny zgłaszanych projektów, poprzez określanie ich zgodności z modelem;
- inspiruje powstawanie nowych projektów.

Plan Rozwoju Politechniki Wrocławskiej:

- formułuje ogólnie Model uniwersytetu technologicznego dla Politechniki Wrocławskiej;
- wymienia Uwarunkowania, których ewolucja wymusi istotne zmiany obecnych praktyk;
- wskazuje na Filary rozwoju Uczelni, które bazują na jej użyteczności dla otoczenia;
- określa, na czym ma polegać Misja Uczelni i jaka jest jej Wizja;
- formułuje Modele sektorowe dekomponujące i uszczegóławiające model ogólny.

2. Synopsis. Model docelowy Politechniki Wrocławskiej

1. Politechnika Wrocławska jest pełnowymiarowym uniwersytetem technicznym. Uczelnia łączy wysokie kompetencje teoretyczne, badawcze i eksperckie z dydaktycznymi i wychowawczymi.
2. Politechnika Wrocławska jest czołowym ośrodkiem naukowym i dydaktycznym w Polsce oraz znaczącym ośrodkiem w UE. Profil i jakość kształcenia zapewniają jej odpowiednie miejsce w międzynarodowych rankingach uczelni.
3. Politechnika Wrocławska charakteryzuje się wysoką użytecznością zewnętrzną. Jej absolwenci są poszukiwani na rynku pracy, jej projekty są wdrażane, teorie rozwijane, a głos jest słyszalny w istotnych debatach społecznych.
4. W Politechnice Wrocławskiej dominują kierunki technologiczne i projektowe oraz nauki ścisłe. Profil kształcenia uzupełniają nauki humanistyczne i społeczne, które ugruntowują cywilizacyjnie edukację inżynierów.
5. Politechnika Wrocławska kształci też na kierunkach przyrodniczych, ekonomicznych i artystycznych. Jej oferta adresowana jest do studentów, którzy odpowiednie zainteresowania łączą z uzdolnieniami w zakresie nauk ścisłych.
6. Politechnika Wrocławska oferuje znakomite warunki studiów. Udostępnia nowoczesne laboratoria i techniki dydaktyczne, stwarza okazje do rozwoju zainteresowań i relacji mistrz-uczeń, zapewnia też dobre warunki bytowe.
7. Politechnika Wrocławska prowadzi badania zarówno w ramach rozpoznawanych dziś dyscyplin jak i interdyscyplinarne. Rozwija najnowsze dziś teorie i technologie oraz aspiruje do tworzenia technologii i teorii jutra.
8. Politechnika Wrocławska czynnie współuczestniczy w projektach badawczych o charakterze europejskim i globalnym oraz adaptuje znane w świecie rozwiązania do warunków regionalnych i krajowych.
9. Politechnika Wrocławska stanowi kluczową część regionalnego systemu innowacyjnego. Wspiera inkubację małych firm innowacyjnych, stymuluje rozwój klastrów przemysłowych, współpracuje z regionalną administracją.
10. Politechnika Wrocławska komercjalizuje wyniki badań, kierując się wymogami konkurencyjności. Odpowiednie procedury uwzględniają wymogi zarządzania ryzykiem, specyfikę rynku lokalnego i rygory płynności finansowej.
11. Politechnika Wrocławska śmiało wykorzystuje możliwości stwarzane przez obowiązujący system prawny w celu lepszego dostosowywania się do wyzwań przyszłości i bardziej efektywnego funkcjonowania.
12. Politechnika Wrocławska kultywuje klasyczne struktury akademickie, obudowując je elastycznymi systemami zadaniowymi. Dobre praktyki organizacyjne najlepszych uczelni dostosowuje do własnych warunków działania.
13. Politechnika Wrocławska zorganizowana jest zgodnie z zasadą pomocniczości — szczebel centralny ogranicza się tylko do realizacji zadań, które nie mogą być efektywnie realizowane na szczeblu Wydziału i niżej.
14. Politechnika Wrocławska dba o utrzymanie wysokiego poziomu zdolności adaptacyjnych. Nie dopuszcza do przesztynienia proceduralnego i wymusza szybki obieg decyzji. Utrzymuje odpowiednie rezerwy finansowe.
15. Politechnika Wrocławska dostosowuje swoją strukturę do potrzeb zmieniającego się świata. Jednostki nie potrafiące się dostosować zanikają, zwalniając tym samym zasoby do tworzenia nowych (kreatywna destrukcja).
16. Politechnika Wrocławska systematycznie buduje wizerunek Uczelni nowoczesnej i dynamicznej, a zarazem bliskiej ludziom. Taka pozytywna rozpoznawalność służy pozyskiwaniu studentów i zleceń oraz budowaniu wpływów.
17. Politechnika Wrocławska jest mocno osadzona w zwartym kampusie w centrum Wrocławia. Ta wymagająca lokalizacja wymusza perfekcyjną funkcjonalność i wysokie standardy estetyczne, co wpływa na promocję marki Uczelni.
18. Politechnika Wrocławska pozyskuje pierwszorzędnych pracowników i studentów w konkurencji z międzynarodowymi korporacjami i uczelniami. Słabszą pozycję finansową rekompensuje kapitałem społecznym. Politechnika Wrocławska jest dobrym, choć wymagającym miejscem studiów i dobrym, choć wymagającym miejscem pracy.

3. Uwarunkowania

3.1. Wymuszenia

- **Konkurencja o zasoby.** Krajowy i unijny system finansowania badań preferuje najlepszych. Politechnika Wrocławska musi uzyskać i utrzymać status wiodącego ośrodka naukowego i dydaktycznego.
- **Kryzys demograficzny.** Gwałtowne zmniejszenie liczebności studenckich grup zmusza do wyrafinowanych zabiegów rekrutacyjnych i zwiększania atrakcyjności studiów.
- **Zaostrzona kontrola.** Nowa ustawa ogranicza stabilność zatrudnienia, wiążąc je z ocenami okresowymi. Osobiste strategie biernego przetrwania na Uczelni stają się dysfunkcjonalne.
- **Zmiana pokoleniowa.** W perspektywie dekady w Uczelni dokona się rewolucja personalna, wynikająca z przejścia na emeryturę dominującej liczebnie i organizacyjnie grupy pracowników.

3.2. Szanse

- **Priorytet jakości.** Spadek zapotrzebowania na dyplomy ukończenia studiów wymusi ograniczenie ekspansji ilościowej Uczelni i zogniskuje uwagę na rozwoju jakościowym.
- **Ograniczenie regulacji.** Nowa ustawa stwarza obszary swobody, które Uczelnia może sensownie zagospodarować zgodnie z własną strategią i specyfiką.
- **Integracja lokalna.** Istnieją niedostatecznie wykorzystywane zasoby rozwojowe związane z szeroko rozumianymi możliwościami współpracy z Miastem, aglomeracją i Regionem.
- **Odmłodzenie struktur.** Wymiana pokoleniowa w strukturach organizacyjnych ułatwi reformę Uczelni. Osłabi inercję wynikającą z przekonania: – „*Zawsze tak było i było dobrze*”.

3.3. Zagrożenia

- **Koniunkturalizm.** Zbytne zaangażowanie w optymalizację bieżąco obowiązującego zestawu wskaźników niszczy potencjał niezbędny do sprostania kolejnemu zestawowi wskaźników.
- **Jednostronne uzależnienie.** Obfitość grantów UE finansujących procesy zmian na uczelniach może ulec gwałtownemu ograniczeniu. Nabyte przyzwyczajenia grantowe mogą utrudniać adaptację.
- **Proceduralizacja.** Realne działania grzęzną w gąszczu procedur. Biurokracja uczelniana stawia na pierwszym miejscu własną wygodę. Rodzi to zniechęcenie, tłumi inicjatywy i komplikuje reformy.
- **Fragmentacja.** Wąski pragmatyzm rozliczeń finansowych, od góry do dołu, powoduje rozpad akademickiej wspólnoty i zanik synergii. Grozi to regresem Uczelni w stronę „technoparku”.

3.4. Przewartościowania

- **Zarządzanie badaniami.** Sukces publikacyjny UE nie przełożył się na gospodarkę. Należy liczyć się z zasadniczą zmianą modelu finansowania badań i rozwoju (partnerstwo publiczno-prywatne).
- **Utylitarność studiów.** Dyplom ukończenia studiów nie gwarantuje pracy. Zapotrzebowanie studentów będzie się przesunąć z umiejętności aplikacyjnych na adaptacyjne.
- **Wartość wiedzy.** Internet prowadzi do gwałtownej dewaluacji wiedzy skodyfikowanej. W efekcie, o klasie Uczelni decydować będzie ponownie jakość relacji mistrz – uczeń.
- **Kryteria.** W dłuższej perspektywie uczelnie nie mogą działać w oparciu o wewnętrzne wskaźniki instytucjonalne. Gwarantem przetrwania jest szeroko rozumiana użyteczność zewnętrzna.

4. Filary rozwoju

Walory Uczelni opisane w czterech filarach rozwoju mają charakter emergentny — biorą się z umykających zdefiniowaniu interakcji działań jednostek Uczelni, postaw pracowników i istniejących ograniczeń prawnych. Nie sposób administracyjnie wymusić wzrostu tych walorów, choć łatwo je takimi wymuszeniami roztrwonić. Choć cechami kluczowymi dla rozwoju Uczelni nie sposób bezpośrednio sterować — można i należy tworzyć warunki sprzyjające ich ekspresji.

1. **Kompetencje dydaktyczne.** Uczelnia kształci specjalistów i innowatorów, uwzględniając indywidualne możliwości studentów. Dostarcza umiejętności zwiększających konkurencyjność na rynku pracy i uczy kooperacji. Zapewnia stymulujące intelektualnie warunki studiów, w tym kontakty międzynarodowe. Śledzi ewolucję uniwersytetów w świecie, adaptując sensowne rozwiązania do swojej specyfiki.
2. **Potencjał badawczy.** Uczelnia współuczestniczy w globalnym wysiłku badawczym i angażuje się w rozwiązywanie specyficznych lokalnych problemów. Buduje swoją markę zarówno w dziedzinie teorii jak i badań stosowanych. Aktywność w ramach priorytetów nie wyklucza badań dyktowanych pasją poznawczą. Potencjał badaczy nie jest rozpraszany w działaniach proceduralnych.
3. **Sprawność biznesowa.** Uczelnia różnicuje źródła pozyskiwania środków na dydaktykę oraz badania i rozwój. W szczególności pozyskuje przychody wynikające z komercjalizacji badań i usług eksperckich. Jej potencjał organizacyjny i finansowy umożliwia też zaangażowanie w projekty, których efekty, choć wstępnie niejasne i odsunięte w czasie, mogą prowadzić do innowacji przełomowych.
4. **Regionalne zakorzenienie.** Uczelnia jest silnie zakorzeniona na Dolnym Śląsku i we Wrocławiu. Czerpie z tego otoczenia zasoby i dostarcza mu kompetencje. Buduje lokalny kapitał intelektualny i społeczny. Odgrywa kluczową rolę w decydującej o rozwoju innowacyjnych regionów triadzie: administracja – biznes – nauka. Z tej pozycji umacnia swój status w krajowym i globalnym nurcie rozwoju wiedzy.

5. Misja

Współtworzymy kompetentną przyszłość

Sformułowanie misji akcentuje rolę Uczelni w podtrzymaniu i rozwijaniu kompetencji związanych z kulturą eksperymentu. Kompetencje te stworzyły współczesną cywilizację, warunkują jej istnienie i są głównymi czynnikami rozwoju. W czasach, gdy eksperymenty zastępowane są przez procedury a pozory liczą się bardziej niż fakty, misja taka ma znaczenie fundamentalne.

- Akcent na kreatywność, która zmienia trajektorie przyszłości.
- Akcent na profesjonalizm i twarde umiejętności, które warunkują funkcjonowanie technosfery.
- Akcent na partnerskie współdziałanie z otoczeniem i partnerami zewnętrznymi, które wzmacnia efekty działań i ułatwia ich osiągnięcie.

6. Wizja

Od wewnątrz Uczelnia ogniskuje aktywność oraz kreatywność pracowników i studentów, umożliwiając im realizację szerokiego spektrum aspiracji życiowych. Jest miejscem, gdzie stawia się problemy techniczne, naukowe i cywilizacyjne, dyskutuje o nich i je rozwiązuje. Politechnika Wrocławska jest strukturą bazującą na zaufaniu i twardo reagującą na przypadki naruszenia zaufania.

Domena działalności – kształtowanie kompetencji inżynierskich i rozwijanie technologii.

Odpowiedzialność – wobec studentów, wobec społeczeństwa, wobec nauki.

Standardy sukcesu – kariery absolwentów, wkład do wiedzy, zewnętrzna użyteczność, trwanie.

Kluczowe kompetencje – wiedza, kreatywność i pragmatyzm zakorzenione w kulturze eksperymentu.

Organizacja – struktura akademicka obudowana strukturami zadaniowymi.

7. Modele sektorowe

Modele charakteryzują przyszły pożądany stan Uczelni. Dla zwięzłości opisy są jednak formułowane w czasie dokonanym. Model docelowy Politechniki Wrocławskiej zdekomponowano na 8 modeli sektorowych:

1. Model kształcenia.
2. Model studiowania.
3. Model badań stosowanych.
4. Model badań podstawowych.
5. Model instytucjonalny.
6. Model społeczny.
7. Model infrastrukturalny.
8. Model sieciowy.

7.1. Model kształcenia

W konsekwencji rewolucji internetowej przekaz wiedzy encyklopedycznej traci wartość rynkową. Politechnika Wrocławska stawia na interaktywne, dyskursywne i eksperymentalne kształtowanie umiejętności swoich studentów.

7.1.1. Rekrutacja

- a. Politechnika Wrocławska prowadzi aktywną i systematyczną akcję pozyskiwania uzdolnionych maturzystów na studia I stopnia. Współpracuje w tym celu z najlepszymi szkołami ponadgimnazjalnymi Regionu.
- b. Politechnika Wrocławska zabiega o ponadregionalną dominację w zakresie studiów II i III stopnia. Współpracuje w tym celu ze szkołami wyższymi, które kształcą inżynierów w zakresie I stopnia.

7.1.2. Ścieżka specjalistyczna i interdyscyplinarna

- a. Zdecydowana większość studentów Politechniki Wrocławskiej studiuje według ścieżek specjalistycznych, kształtowanych odpowiedzialnie, z odpowiednim wyprzedzeniem, na potrzeby przede wszystkim polskiego rynku pracy.
- b. Studenci spełniający określone warunki mogą otrzymać indywidualnego opiekuna i studiować według ścieżek interdyscyplinarnych, kształtowanych pod kątem osobistych zainteresowań.
- c. Studenci uczestniczą w realizacji prac badawczych w ramach kół naukowych oraz w zespołach badawczych. Najlepsi mogą być zatrudniani, jeszcze w czasie studiów, w charakterze asystentów.

7.1.3. Wybieralność

- a. Na ścieżkach specjalizacyjnych wybieralność jest ograniczona. Preferuje się utrzymanie stałego składu grup zajęciowych. Sprzyja to kształceniu umiejętności współpracy i budowie więzi.
- b. Na ścieżce interdyscyplinarnej studenci mogą dobrać zajęcia z całej oferty dydaktycznej Politechniki Wrocławskiej, a w miarę możliwości również innych uczelni wrocławskich, krajowych i zagranicznych.

7.1.4. Oferta dydaktyczna

- a. Programy studiów harmonizują proporcje wiedzy bezpośrednio przydatnej zawodowo, wiedzy umożliwiającej późniejsze adaptacje zawodowe oraz wiedzy kształtującej racjonalny obraz świata. Działają znakomity uniwersytet „drugiego” i „trzeciego” wieku.
- b. Politechnika Wrocławska buduje swoją pozycję na rynku edukacyjnym znakomitymi laboratoriami dydaktycznymi i wszechstronnym wykorzystaniem potencjału technologii informacyjnych.

7.1.5. Związki z praktyką

- a. Politechnika Wrocławska ułatwia organizowanie specjalnych kursów prowadzonych przez specjalistów praktyków spoza Uczelni oraz stwarza warunki do kontaktu z takimi osobami w ramach kursów regularnych.
- b. Uczelnia sprzyja wyborowi tematów prac studenckich, które wiążą się z potrzebami gospodarki, administracji i życia społecznego Wrocławia i Regionu.
- c. Politechnika Wrocławska kształtuje kompetencje interpersonalne niezbędne do pracy w grupie oraz umiejętności potrzebne do kierowania zespołami ludzkimi i zarządzania projektami.
- d. W systemie nauczania Politechniki Wrocławskiej obowiązują praktyki zawodowe. Honoruje się inicjatywy studentów w tym zakresie. W końcowej fazie studiów Uczelnia sprzyja bezkonfliktowemu łączeniu nauki z pracą zawodową.

7.1.6. Związki ze światem

- a. Uczelnia zapewnia dobre przygotowanie językowe według reguły: wybrany język obcy oraz język angielski, który traktowany jest jako język drugi, a nie język obcy.
- b. Politechnika Wrocławska stymuluje międzynarodową wymianę studentów i pracowników dydaktycznych na dużą skalę. Znacząca część oferty dydaktycznej dostępna jest w języku angielskim.
- c. Politechnika Wrocławska buduje więzi z wybranymi uczelniami zagranicznymi. W uzasadnionych przypadkach angażuje się we współpracę prowadzącą do podwójnego dyplomowania.

7.2. Model studiowania

Otoczenie, w którym ma się spędzić kilka najbardziej dynamicznych lat życia, ma wielkie znaczenie przy wyborze miejsca studiów. Politechnika Wrocławska oferuje atrakcyjne i stymulujące intelektualnie warunki studiowania.

7.2.1. Kwestie organizacyjne i bytowe

- a. Uczelnia działa na rzecz rozwiązywania problemów bytowych społeczności studenckiej. Współpracuje w tym celu z jednostkami administracji samorządowej, odpowiednimi instytucjami życia gospodarczego oraz organizacjami studenckimi.
- b. Politechnika Wrocławska dysponuje odpowiednią liczbą miejsc w akademikach. Uczelnia wspiera też działania studentów w zakresie wynajmu kwater.
- c. Studenci mają możliwość posilenia się w przerwach między zajęciami. Politechnika Wrocławska udostępnia lokale dla barów i kantin serwujących żywność zdrową i tanio.
- d. Uzgodnienia z władzami Wrocławia (lokalizacja przystanków, przebieg linii komunikacyjnych, korelacja rozkładu jazdy z rozkładem zajęć) zapewniają sprawny dojazd do kampusu środkami transportu publicznego.
- e. Politechnika Wrocławska działa na rzecz rozbudowy i uzupełnienia systemu stypendialnego. Pozyskuje sponsorów finansujących indywidualne stypendia. Studenci Politechniki Wrocławskiej mają dostęp do studenckich mini-kredytów.
- f. Praca zarobkowa na Uczelni, która nie wymaga specjalnych kwalifikacji i może być wykonywana dorywczo bądź w systemie *part-time*, oferowana jest w pierwszej kolejności studentom.

7.2.2. Warunki studiowania

- a. Należycie uaktualniane materiały dydaktyczne dla studentów są na bieżąco dostępne w sieci. Każdy student Politechniki Wrocławskiej ma też dostęp sieciowy do potrzebnego mu oprogramowania.
- b. Uczelnia zapewnia studentom miejsca do nauki (biblioteki, salki studyjne). Studenci mogą też korzystać z laboratoriów dydaktycznych poza godzinami zajęć.
- c. Koła naukowe oferują studentom możliwość realizacji ambitnych pomysłów oraz sprawdzenia swoich możliwości w twórczym rozwiązywaniu problemów praktycznych.
- d. Wszyscy studenci studiów interdyscyplinarnych (i inni potrzebujący zindywidualizowanego traktowania) objęci są życzliwą opieką tutorów.
- e. Studenci traktowani są życzliwie, uprzejmie i rzeczowo.
- f. Uczelnia ufa studentom i docenia studencką spontaniczność. Nie toleruje wandalizmu, niechlujstwa, agresji, wulgarnego zachowania i języka.

7.2.3. Budowanie więzi

- a. Kształtowanie więzi koleżeńskich i towarzyskich jest ważnym aspektem studiów. Uczelnia stwarza ku temu warunki. W miarę możliwości zajęcia odbywają się w grupach o trwałym składzie.
- b. Uczelnia wspomaga swoją infrastrukturą studencką aktywność obywatelską, kulturalną, artystyczną i sportową (kluby dyskusyjne, koła zainteresowań, grupy samopomocy).
- c. Szczególną opieką otaczany jest studencki ruch turystyczny (w tym połączone z wyjazdami formy działań dydaktycznych).
- d. W obrębie kampusu i w innych obiektach Uczelni udostępniane są różnorodne przestrzenie sprzyjające spotkaniom o charakterze towarzyskim.
- e. Uczelnia wspiera różne formy współzawodnictwa międzywydziałowego i międzyuczelnianego o nieantagonistycznym charakterze.
- f. Uczelnia popiera i stwarza rozmaite okazje do niesformalizowanych kontaktów studentów z kadrą Politechniki Wrocławskiej (dyskusje, spotkania towarzyskie, wycieczki, pikniki, itp.).

7.3. Model badań stosowanych

Kompetencje i aparatura badawcza skumulowane w uniwersytecie technicznym mają wymierny potencjał rynkowy. Politechnika Wrocławska wykorzystuje ten potencjał w celu pozyskania środków na rozwój.

7.3.1. Wielkie laboratoria i projekty badawcze

- a. Uczelnia dysponuje nowoczesnymi laboratoriami badawczymi umożliwiającymi udział w wielkich projektach i świadczenie wysokochodowych usług.
- b. Ogromne koszty nowych laboratoriów wymuszają rozwój selektywny. Motywacje prestiżowe są niewystarczające. Nowe laboratoria własne tworzy się po zbadaniu możliwości współpracy z otoczeniem.
- c. Laboratoria profilowane są na potrzeby priorytetów strategicznych w dziedzinach, w których potencjał kadrowy i wcześniejsze sukcesy zapowiadają powodzenie.
- d. Laboratoria świadczą usługi wzorcujące i certyfikacyjne. W szczególności, odpowiadają na potrzeby dziedzin gospodarki, które w otoczeniu Uczelni mają rozwiniętą bazę produkcyjną.
- e. Wielkie laboratoria funkcjonują w ramach struktur zadaniowych Politechniki Wrocławskiej. Umożliwia to elastyczne zarządzanie poza strukturą akademicką na zasadach rynkowych.
- f. Politechnika Wrocławska uznaje kluczową rolę liderów wielkich laboratoriów. Zapewnia im znaczącą autonomię i stabilność. Przywileje te warunkowane są średniookresową efektywnością komercjalizacji badań.
- g. Laboratoria, zasilane na bieżąco funduszami Uczelni, udostępniają niewykorzystywaną aktualnie aparaturę pracownikom i doktorantom Politechniki Wrocławskiej dla celów naukowych, po kosztach własnych.

7.3.2. Badania niszowe

- a. Uczelnia dąży do zrealizowania potencjału komercyjnego związanego z zaspokajaniem potrzeb specyficznych rynków niszowych. Rozwija w tym celu odpowiednie modele biznesowe.
- b. Politechnika Wrocławska angażuje się w rozwiązywanie potrzeb i problemów Miasta, Regionu i Kraju. W razie sukcesu podejmuje się próby generalizacji takich rozwiązań.
- c. Politechnika Wrocławska zajmuje się adaptowaniem wiodących, drogiej technologii do tańszych rozwiązań. Takie podejście motywowane jest zasadą Pareto 20/80 (80% efektów przy 20% kosztów).
- d. Politechnika Wrocławska świadczy usługi na rzecz małych firm innowacyjnych, zwłaszcza odpryskowych. Kieruje się zasadą odsuniętych w czasie korzyści — niskie ceny za udział w ewentualnych korzyściach.
- e. Politechnika Wrocławska sprzyja przepływowi kadry między Uczelnią a firmami innowacyjnymi (model Doliny Krzemowej) w ramach regionalnego systemu innowacyjnego, chroniąc jednocześnie swoje prawa autorskie.

7.3.3. Transfer technologii

- a. Politechnika Wrocławska świadczy usługi związane z transferem technologii i kompetencji technologicznych po cenach konkurencyjnych.
- b. W szczególności Uczelnia rozwija swój potencjał projektowo-konstrukcyjny i wykorzystuje posiadane kompetencje w realizacjach praktycznych.
- c. Politechnika Wrocławska — świadoma niebezpieczeństw nadmiernej specjalizacji w coraz węższych dziedzinach — dba o stałe zasilanie procesów badawczych i dydaktycznych wiedzą i problemami ze świata realnego.
- d. Politechnika Wrocławska działa na rzecz wprowadzania do obiegu naukowego innowacyjnych rozwiązań pojawiających się w praktyce.
- e. Politechnika Wrocławska oferuje usługi doradcze i proceduralne w zakresie pozyskiwania grantów na transfer technologii i komercjalizację wyników badań.
- f. Politechnika Wrocławska prowadzi komercyjne szkolenia w zakresie procedur związanych z organizacją i finansowaniem badań. Zapewnia też dostęp do specjalistycznych konsultacji prawnych i ekonomiczno-finansowych.
- g. Politechnika Wrocławska angażuje się w rozwój kultury eksperymentu w Regionie. Krzewi postawy kreatywne wśród młodzieży. Prowadzi sprawnie działający park technologiczny.

7.4. Model badań podstawowych

Zarządzanie badaniami w Politechnice Wrocławskiej uwzględnia doświadczenia wykazujące, że przewidywalność sukcesów naukowych maleje ze wzrostem ich znaczenia, zaś wolność badań maleje ze wzrostem ich kosztów.

7.4.1. Obszary badań

- a. Naukowa eksploracja badawcza przebiega w czterech typach obszarów.
 - **Obszary prestiżowe** — obejmujące szczyty specjalistycznego dorobku w poszczególnych dziedzinach. Dorobek w tych obszarach może być efektywnie eksponowany (lista filadelfijska, patenty), co podnosi wymiennie status Uczelni i niesie profity punktacyjne.
 - **Obszary priorytetowe** — obejmujące główne fronty ofensywy badawczej, mającej na celu rozwijanie najnowocześniejszych technologii. Aktywność na tym polu buduje kompetencje i przyciąga duże granty. Uczelnia śledzi uważnie ewolucję tych priorytetów w skali globalnej.
 - **Obszary interdyscyplinarne** — obejmujące pogranicza rozłącznych wydawałoby się dziedzin. Poszukiwanie nowych aplikacji w tym obszarze stwarza najłatwiej dostępne możliwości przyszłej komercjalizacji badań.
 - **Obszary dziewicze** — obejmujące przestrzenie dotąd nieeksplorowane. Działania na tych terenach są bardzo ryzykowne, ale dają szansę na przejście do historii. Tylko tam można dokonać innowacji przełomowych, prowadzących do technologii jutra.
- b. Uczelnia nie dopuszcza do dyskryminacji żadnego z wymienionych obszarów.

7.4.2. Zarządzanie wiedzą

- a. Panuje konsensus, co do potrzeby zachowania perspektywy historycznej i antropologicznej w kwestiach wyboru kierunków badań.
- b. Organizacja procesów badawczych uwzględnia fakt, że przełomowe idee muszą spokojnie dojrzewać, zanim osiągną poziom umożliwiający ich szeroką ekspozycję.
- c. Oceny dorobku naukowego skupiają się na jakości dzieła, a nie na wskaźnikach ilościowych, by uniknąć manipulacji nimi.
- d. Politechnika Wroclawska aktywnie i wymiennie uczestniczy w międzynarodowym wysiłku badawczym. Wspólna praca nad złożonymi projektami wymaga bezpośredniej interakcji badaczy.

7.4.3. Transfer idei i postaw

- a. Uczelnia docenia wagę wewnętrznego transferu idei i przeciwdziała zasklepieniu się badaczy Politechniki Wrocławskiej w swoich specjalnościach. Inspirujące koncepcje stają się przedmiotem ogólnouczelnianych debat.
- b. Organizowane są regularnie uczelniane i wydziałowe seminaria. Zaproszenie do wygłoszenia referatu jest wyróżnieniem. Obecność doktorantów i młodszych pracowników naukowych jest oczywista.
- c. Uczelnia honoruje i eksponuje swoich wybitnych uczonych. Ich przykład, wskazówki i kontakty otwierają innym drogę do sukcesu. Nadaje ich imię obiektom i prestiżowym wydarzeniom.
- d. Politechnika Wroclawska świadomie i odpowiedzialnie kształci młode pokolenie badaczy, w szczególności:
 - udostępnia kursy z zakresu filozofii nauki, sztuki argumentacji i kultury języka;
 - sprzyja doskonaleniu ogólnej formacji intelektualnej (kluby dyskusyjne, towarzystwa naukowe, aktywność społeczna, zajęcia z młodzieżą, itd.);
 - stwarza okazje do inicjacji naukowej i kształtowania warsztatu naukowego w postaci kameralnych seminariów i merytorycznych konferencji;
 - wymusza „otarcie” o świat (doskonalenie angielskiego, wyjazdy stażowe, udział w międzynarodowych grupach roboczych).

7.5. Model instytucjonalny

Politechnika Wrocławska kieruje się zasadą subsydiarności. Procesy decyzyjne kończą się możliwie blisko miejsca, gdzie były zainicjowane. Sprawy załatwia możliwie jeden podpis i osobista odpowiedzialność podpisującego.

7.5.1. Dwa sektory

- a. Politechnika Wrocławska dzieli się zasadniczo na sektor akademicki, zajmujący się dydaktyką i nauką uprawianą w celach poznawczych oraz sektor komercyjny, świadczący odpłatnie usługi badawcze, szkoleniowe i doradcze.
- b. Sektor akademicki ma strukturę samorządową — włada nim wybieralny Rektor i Dziekani, a Senat i Rady Wydziałów sprawują kontrolę merytoryczną. Obowiązują standardy i swobody akademickie. Odpowiednie rozwiązania organizacyjne umożliwiają Rektorowi i Dziekanom sprawną realizację ich mandatów wyborczych.
- c. Sektor komercyjny ma strukturę adekwatną do aktualnych rozwiązań rynkowych (spółki celowe). Obowiązują kryteria konkurencyjności i zarządzanie według reguł prawa handlowego. Przemysłane rozwiązania organizacyjne umożliwiają sprawne reakcje na bodźce rynkowe, chroniąc zarazem interesy i własność Uczelni.

7.5.2. Władze

- a. Uczelnią zarządza Rektor, delegując uprawnienia tak, aby mógł się skoncentrować na kwestiach strategicznego rozwoju oraz jakości badań i dydaktyki.
- b. Prorektorzy wyręczają Rektora w zleconych im sferach działalności i stanowią podstawowe gremium doradcze.
- c. Senat stanowi forum debaty o fundamentalnych problemach Uczelni. W maksymalnie możliwym stopniu odciążony od funkcji proceduralnych inicjuje, konsultuje i opiniuje działania Rektora.
- d. W ramach upoważnienia Rektora majątkiem oraz procedurami Uczelni zarządza Kanclerz.
- e. Analogiczne zasady funkcjonują na Wydziałach w odniesieniu do Dziekanów, Prodziekanów i Rad Wydziałów.
- f. W Politechnice Wrocławskiej, jako Uczelni Akademickiej osobną instytucję tworzą wybitne jednostki z grona uczonych i pedagogów. Ekskluzywne *Kolegium Profesorów Seniorów* doradza Rektorowi w kwestiach aksjologicznych.

7.5.3. Dwie grupy

- a. W ramach sektora akademickiego rozróżnia się pracowników merytorycznych (naukowych i dydaktycznych) i pracowników wsparcia (administracyjnych, technicznych, itd.).
- b. Głównymi zadaniami pracowników merytorycznych są: kreowanie nowej wiedzy, przekaz wiedzy, kształtowanie osobowości studentów i formowanie postaw młodszych kolegów.
- c. Głównym zadaniem pracowników wsparcia jest odciążanie pracowników merytorycznych od funkcji proceduralnych i technicznych.
- d. Pracownikami merytorycznymi, w ramach upoważnienia Rektora, zarządzają Dziekani. Pracownikami wsparcia, w ramach upoważnienia Rektora, zarządza Kanclerz.

7.5.4. Trzy poziomy

- a. Struktura akademicka jest trójpoziomowa: centrala, Wydziały, zespoły naukowo-dydaktyczne. Centrala określa ramy działania jednostek, przydziela im oraz wynajmuje potrzebne zasoby.
- b. Pożądana jest różnorodność organizacyjna jednostek sprzyjająca poszukiwaniu i rozpowszechnianiu lepszych praktyk. Spójność zapewniają odpowiednie interfejsy komunikacyjne.
- c. Wydziały integruje w pierwszym rzędzie podobieństwo kierunków kształcenia. Zespoły integruje w pierwszym rzędzie podobieństwo kierunków badań.
- d. Wydziały mają pełną autonomię dydaktyczną i organizacyjną. Dysponują wydzielonymi budżetami i środkami pozyskiwanymi z zewnątrz. Rozliczają się z Uczelnią z wykorzystywanych zasobów.
- e. Zespoły mają autonomię badawczą i organizacyjną (katedry, zakłady, grupy robocze) oraz określoną przez Wydział autonomię w zakresie dydaktyki, finansów i wykorzystania zasobów.

- f. Pożądana wielkość zespołów to ok. 20 osób (dość liczne, ale nie wymagające jeszcze zarządzania hierarchicznego). Uczelnia w miękki sposób stymuluje powstawanie zespołów tej wielkości.
- g. Do realizacji wspólnych zadań zespoły mogą łączyć się w większe struktury trwałe lub zadaniowe. Uczelnia i Wydziały są przygotowane do elastycznej obsługi takich struktur.
- h. Pracownicy wsparcia są w dyspozycji Kanclerza. Część z nich Kanclerz przydziela do obsługi Wydziałów i zespołów. Przydziały takie są trwałe tak długo, jak długo Dziekani i Kierownicy je aprobuja.

7.5.5. Transformacje struktur

- a. Struktury akademickie są stabilne, ale podatne na zmiany dostosowawcze. Struktury komercyjne mają charakter zadaniowy: powstają, zmieniają się i są rozwiązywane w reakcji na wymogi rynku.
- b. Przejścia pracowników merytorycznych między zespołami oraz zespołów między Wydziałami z inicjatywy zainteresowanych przejściem stron są możliwe, jeśli nie generują kosztów dla Uczelni.
- c. Ogranicza się multiplikowanie struktur. Ekspansja musi być uzasadniona wzrostem. Trwały regres prowadzi do kreatywnej destrukcji — rekonfiguracji zasobów i włączania ich do innych jednostek.

7.5.6. Zarządzanie

- a. Sfera zarządzania obejmuje dyskrejonalne (w sensie: podyktowane własną oceną sytuacji) decyzje organów wybieralnych i osób przez nie upoważnionych. Do sfery tej należą:
 - definiowanie, korygowanie, upraszczanie i kasowanie procedur (przeglądy „deregulacyjne”);
 - decyzje w sprawie kierunków rozwoju i przekształceń organizacyjnych;
 - decyzje inwestycyjne warunkujące rozwój Uczelni;
 - polityka finansowa, skoncentrowana na poszerzaniu i dywersyfikacji źródeł przychodów;
 - polityka kadrowa.
- b. Zarządzanie kieruje się zasadami: koncentracji uprawnień w kwestiach strategicznych, delegowania uprawnień w sprawach bieżących, elastyczności strukturalnej i operacyjnej.
- c. Dąży się do decentralizacji procesów w obszarze działalności dydaktycznej i badawczej oraz centralizacji działalności wspomagającej w sferze akademickiej.
- d. Wykorzystuje się szeroko metody zarządzania procesowego, dążąc do eliminacji wewnętrznych regulacji blokujących przebieg procesów.

7.5.7. Administracja

- a. Sfera administracji zajmuje się egzekwowaniem procedur. Jej zadaniem jest odciążenie pracowników merytorycznych od formalności i sprawna obsługa studentów. Do sfery tej należą:
 - zarządzanie majątkiem Uczelni i jego efektywnym wykorzystaniem;
 - rejestrowanie procesów dydaktycznych i badawczych oraz przepływów finansowych;
 - obsługa osób, projektów i jednostek Uczelni.
- b. Administrowanie kieruje się zasadami: bieżącej przejrzystości dokumentacji i rozliczeń, odpowiedzialności za błędy i opóźnienia, sprawnej i życzliwej obsługi pracowników i studentów.
- c. Kluczowym elementem wspomagającym administrowanie jest system informacyjny, zarazem:
 - integralny* - obejmuje całość obiegu dokumentów i archiwa Uczelni, a stopniowo całość materiałów referencyjnych i dydaktycznych;
 - elastyczny* - konstruowany na zasadzie rejestracji zdarzeń elementarnych, inwariantny względem zmian przepisów i formularzy;
 - autonomiczny* - zarządzany, utrzymywany w ruchu i rozwijany przez ekspertów własnych Uczelni;
 - jednoznaczny* - jednokrotność wprowadzanych danych, jednokrotna autoryzacja.

7.6. Model wykorzystania zasobów

Politechnika Wrocławska pozyskuje zasoby, dysponuje nimi i wyzbywa się ich, dążąc do maksymalizacji średniookresowej i długookresowej efektywności w skali Uczelni.

7.6.1. Zasady ogólne

- a. Z delegacji Rektora pracownikami wsparcia oraz zasobami (składnikami majątku, własnością intelektualną i procedurami) zarządza Kanclerz.
- b. Jednostki oraz pracownicy i studenci dysponują powierzonymi zasobami Uczelni. Przejrzysty i przyjazny dostęp zapewnia zintegrowany system informatyczny zarządzania zasobami.
- c. Uczelnia zapewnia jednostkom i pracownikom zasoby niezbędne do wykonywania zadań statutowych oraz dodatkowe zasoby według ustalonych zasad ogólnych.
- d. Dodatkowe zasoby wracają do dyspozycji Uczelni (Wydziału), gdy ich aktualni dysponenci nie mogą ich — w dłuższej perspektywie — utrzymać.

7.6.2. Organizacja

- a. Powierzonymi Wydziałom zasobami zawiadują zarządcy zasobów. Działają w interesie Wydziału w ramach określonych przez Uczelnię.
- b. Analogiczną rolę w zespołach pełni, w ramach swoich zadań, przydzielony do zespołu pracownik wsparcia.
- c. Politechnika Wrocławska wykorzystuje możliwości i walory pracy na odległość oferowane przez techniki informacyjne. Od sztywnego modelu gabinetowego przechodzi się do elastycznego modelu stanowisk roboczych.
- d. Zaoszczędzone dzięki temu powierzchnie stanowią rezerwę Wydziałów udostępnianą przejściowo doktorantom, wizytującym profesorom, kołom naukowym, itp.

7.6.3. Laboratoria i aparatura

- a. W centrum uwagi pozostaje efektywność wykorzystania zasobów laboratoryjnych Uczelni. Powielanie zakupów kosztownej aparatury możliwe jest tylko w wyjątkowych przypadkach.
- b. Funkcjonuje sprawny i elastyczny system realizacji zamówień aparaturowych i materiałowych. Towarzyszy mu efektywny system kasowania zużytego moralnie sprzętu i zasobów bibliotecznych.
- c. Uczelnia honoruje zasługi liderów, których dokonania były kluczowe dla pozyskania zasobów. Wyraża się to w rozciągniętym w czasie procesie: od stymulującej aktywności priorytetu w wykorzystaniu takich zasobów — do dostępu do nich, w ramach Politechniki Wrocławskiej, na zasadach ogólnych.

7.6.4. Kampus

- a. Życie akademickie Uczelni koncentruje się w zwartym kampusie, w otoczeniu Gmachu Głównego, po obu stronach Odry. Inne lokalizacje mają znaczenie funkcjonalne.
- b. Obszar kampusu, zorganizowany ku wygodzie pracowników i studentów, spełnia jednocześnie funkcje integrujące, reprezentacyjne i rekreacyjne. Jest gdzie usiąść i rozmawiać.
- c. Wykorzystuje się nowatorskie rozwiązania z zakresu komunikacji publicznej: ułatwienia dla pieszych i rowerzystów, dostęp dla osób niepełnosprawnych, kolejka gondolowa nad Odrą, itd.
- d. Obszar parkingów powierzchniowych i ruch samochodów na terenie kampusu są radykalnie ograniczone.
- e. Kampus Politechniki Wrocławskiej jest biegunem wzrostu całej nanizanej na oś Odry dzielnicy akademickiej Wrocławia.
- f. Uczelnia współpracuje z innymi podmiotami na rzecz kształtowania się dzielnicy akademickiej i nasycania jej usługami bytowymi i transportowymi.

7.7. Model społeczny

Uczelnia akademicka jest wspólnotą pracowników i studentów. Łączą ich podobne wartości, respekt dla wiedzy, wzajemny szacunek, odpowiedzialność za zespół i relacje mistrz-uczeń.

7.7.1. Kapitał społeczny

- Model korporacyjny jest zbyt ograniczony formalnie, aby radzić sobie z subtelnościami kreatywności. Efektywne wykorzystanie potencjału Uczelni warunkuje wysoki poziom kapitału społecznego.
- Kapitału społecznego nie sposób wytwarzać; trzeba tworzyć warunki do jego powstawania. Uczelnia łączy zaufanie do pracowników i studentów z brakiem tolerancji dla postaw aspołecznych.
- Budowie więzi sprzyjają nieformalne interakcje, dające okazje do wymiany poglądów, przekazu doświadczeń i podejmowania inicjatyw. Kampus dysponuje rozbudowaną infrastrukturą spotkań.

7.7.2. Ścieżki karier

- Uczelnia wspiera kariery pracowników w ramach każdego z czterech filarów działalności:
 - kariery naukowe polegające na kreowaniu wiedzy;
 - kariery dydaktyczne warunkujące atrakcyjność Uczelni dla studentów;
 - kariery quasi-biznesowe związane z komercjalizacją badań i pozyskiwaniem funduszy;
 - kariery przywódcze związane z zarządzaniem zespołami i budowaniem sieci wpływów.
- Uczelnia potrzebuje zarówno kompetencji indywidualnych, jak i zespołowych. Znajduje to wyraz w ocenach, nastawionych na określenie „wartości dodanej”, którą pracownik wnosi do zespołu.
- Celem ocen jest rozwój Uczelni, a nie rankingi — w sytuacjach wielokryterialnych nieuprawnione teoretycznie i antagonizujące społecznie.
- Uczelnia ma świadomość pułapek związanych z procedurami punktacyjnymi. Decydujące znaczenie w ocenach ma odpowiedzialna opinia bezpośrednich przełożonych.
- Politechnika Wroclawska stymuluje awanse naukowe, przyznając odpowiednie stypendia. Uwzględnia specyfikę okresu inkubacji nowych idei, oferując okresowo urlopy typu *sabbatical*.
- Uczelnia prowadzi politykę systematycznej odnowy kadr. System ocen pracowników wspomaga konsekwentną realizację zasady zatrudniania co roku kilku procent młodych pracowników.

7.7.3. Warunki pracy

- Politechnika Wroclawska pozyskuje wybitnych pracowników i studentów, rekompensując atrakcyjnymi warunkami pracy i studiów słabszą względem zagranicznych konkurentów pozycję finansową.
- Politechnika Wroclawska jest atrakcyjnym miejscem pracy oferującym: większą dozę wolności, szersze pole inicjatyw, coraz lepsze stosunki międzyludzkie, prestiż związany z pracą twórczą – jak również możliwość uzyskiwania dodatkowego wynagrodzenia.
- Politechnika Wroclawska stymuluje mobilność młodych pracowników merytorycznych. Służą temu staże, oddelegowania, itp. Mobilność ułatwia elastyczny system przydziału zasobów (obciążenia, pomieszczenia, itd.).
- Politechnika Wroclawska sprzyja stabilizacji sprawdzonych i obiecujących pracowników merytorycznych. Zapewnia im dobre warunki pracy i chroni ich przed nadmiarem obowiązków administracyjnych.
- Politechnika Wroclawska docenia sprawnych i rzetelnych pracowników pomocniczych awansując ich i umożliwiając podnoszenie kwalifikacji.
- Politechnika Wroclawska pozyskuje młodą, obiecującą kadrę.
- W relacjach pracowniczych zamiast prewencyjnej odpowiedzialności zbiorowej egzekwuje się indywidualną odpowiedzialność.
- Działają sprawne mechanizmy moderowania konfliktów międzyludzkich oparte, w pierwszym rzędzie, na wykorzystaniu autorytetów uczelnianych.

7.7.4. Oferta socjalna

- a. Funkcjonuje system samopomocowy, udzielający wsparcia w sytuacjach kryzysowych.
- b. Na terenie kampusu dostępne są różne możliwości wyżywienia: duża kantyna z tradycyjnymi posiłkami, liczne bary przekąskowe, catering dostarczający jedzenie na zamówienie.
- c. Młodzi rodzice mogą liczyć na pożyczki, elastyczne zasady spłat, żłobki i przedszkola godzinowe na terenie kampusu. Z podobnej oferty mogą korzystać studenci i doktoranci.
- d. Politechnika Wrocławska wspomaga wypoczynek pracowników i studentów. Dysponuje agencją turystyczno-wczasową. Oferuje korzyści ze zbiorowego negocjowania cen połączeń lotniczych, hoteli, ubezpieczeń, itp.
- e. Uczelnia udostępnia dobrze wyposażone obiekty sportowe.
- f. Uczelnia pamięta o byłych pracownikach wykorzystując ich doświadczenie i oferując dostęp do swojego pakietu usług socjalnych.

7.8. Model sieciowy

Same relacje ze sferą budżetową i grantową nie zapewnią pomyślności Uczelni. Politechnika Wrocławska konsekwentnie rozbudowuje sieci współpracy z osobami, środowiskami i instytucjami, które mogą wspomóc jej rozwój.

7.8.1. Relacje międzynarodowe

- a. Politechnika Wrocławska umacnia swoją markę w globalnej sieci Uczelni i organizacji naukowych. Bierze udział w międzynarodowych programach badawczych i poszukuje komplementarnych specjalizacji.
- b. Politechnika Wrocławska wykorzystuje możliwości stwarzane przez mobilność naukowców i studentów. Z wyobraźnią aktywizuje potencjał swoich pracowników i absolwentów, którzy funkcjonują za granicą.

7.8.2. W sieci uczelni polskich

- a. Politechnika Wrocławska systematycznie umacnia swoją pozycję w ścisłej czołówce uczelni polskich, konkurując i kooperując z innymi uczelniami.
- b. Politechnika Wrocławska wywiera istotny wpływ na kształt organizacji i kryteria funkcjonowania szkolnictwa wyższego oraz systemu prowadzenia badań i wdrażania ich rezultatów.

7.8.3. Regionalny system innowacyjny

- a. Politechnika Wrocławska odgrywa kluczową rolę w regionalnym systemie innowacyjnym. Współdziała z firmami i samorządami w rozwiązywaniu ważkich problemów warunkujących rozwój Regionu.
- b. Politechnika Wrocławska jest promotorem i kooperantem małych inżynierskich firm innowacyjnych, wspomagając ich zawiązywanie i inkubację przez udostępnianie usług badawczych, doradczych i informacyjnych.
- c. Politechnika Wrocławska wspiera powstawanie klastrów przemysłowych oraz innych quasi-struktur współpracy przedsiębiorców, wnosząc do nich elementy innowacyjności i usystematyzowanej wiedzy.

7.8.4. Regionalny system edukacyjny

- a. Politechnika Wrocławska dąży do pozyskiwania obiecujących studentów przez akcje skierowane do nauczycieli i uczniów klas licealnych. Popularyzuje technikę organizując wydarzenia akademickie, takie jak Festiwal Nauki.
- b. Politechnika Wrocławska monitoruje poziom szkolnictwa ponadgimnazjalnego w otoczeniu, ze szczególnym uwzględnieniem matematyki i innych przedmiotów ścisłych. Z najlepszymi szkołami utrzymuje systematyczne kontakty.
- c. Politechnika Wrocławska współpracuje z uczelniami Wrocławia, wykorzystując synergię umiejętności we wspólnych projektach badawczych i w kształceniu interdyscyplinarnym.
- d. Nieakademickim szkołom wyższym w otoczeniu Politechnika Wrocławska oferuje korzystną współpracę, oczekując w zamian napływu dobrze przygotowanych kandydatów na studia II stopnia.

7.8.5. Relacje z absolwentami

- a. Absolwenci Politechniki Wrocławskiej dominują w samorządach i instytucjach Wrocławia, Dolnego Śląska i sąsiednich regionów. Uczelnia wykorzystuje ten ogromny kapitał dla jej potrzeb i potencjału.
- b. Politechnika Wrocławska utrzymuje stałe kontakty ze swoimi absolwentami w kraju i za granicą. Wykorzystuje ich wpływy, kompetencje i sentymenty w dydaktyce i działalności badawczej, zwłaszcza aplikacyjnej.

7.8.6. Wizerunek i budowanie marki

- a. Politechnika Wrocławska eksponuje profesjonalne dokonania swoich pracowników i studentów, popularyzując wybitne sukcesy innowacyjne, realizacje inżynierskie, kariery absolwentów i korzystne wskaźniki.
- b. Uczelnia eksponuje swoje znaczenie kulturowe i społeczne. Propaguje wybitne indywidualności akademickie, osiągnięcia pracowników, sukcesy ruchu studenckiego, atmosferę studiów.
- c. Teren kampusu i wnętrza gmachów promują osiągnięcia i historię Uczelni. Akcenty unifikujące przenikają się z unikatowymi. Sprzyjają identyfikacji studentów i pracowników z Uczelnią.
- d. Tętniący życiem kampus jest magnesem dla kandydatów na studia.
- e. Uczelnia usytuowana w centrum jednego z najbardziej atrakcyjnych miast Europy, przyciąga studentów, pracowników i kontrahentów z kraju oraz zagranicy.